

Arrest

nr. 210 398 van 1 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 26 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. THEUWISSEN, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van het Nepalees staatsburgerschap en bent u afkomstig uit Takam VDC (Village Development Committee), ward 8, gelegen in het Myagdi-district (Nepal). U kwam op 2 november 2011 in België aan en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u sympathisant was van de monarchistische partij 'Rastriya Prajatantra Party-Nepal' (RPP-N) en daardoor problemen had gekregen met de maobadi en met de leden van de Youth Communist League (YCL, de jongerenafdeling van de maoïstische partij). U

verklaarde verder dat uw zus vermoord was door maobadi en dat u zelf ook ontvoerd maar terug vrijgelaten was door maobadi. Op 31 juli 2012 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u uiteengezette vluchtmotieven. Op 26 november 2012 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen u het statuut van vluchteling en het statuut van subsidiaire bescherming. Ook de Raad stelde geen enkel geloof te hechten aan uw relaas. Zonder België te hebben verlaten, diende u vervolgens vanuit het gesloten centrum te Merksplas op 17 maart 2015 een tweede verzoek in. U verwees toen naar de motieven die u reeds bij uw eerste verzoek had aangehaald en haalde ook de slechte mensenrechtensituatie in Nepal aan. Op 24 maart 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van inoverwegingname omdat u in het kader van dit verzoek geen nieuwe elementen aanbracht die uw geloofwaardigheid konden herstellen en omdat betreffende de mensenrechtensituatie in Nepal werd geoordeeld dat er geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, c van de vreemdelingenwet. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Op 17 april 2015 diende u, zonder België verlaten te hebben, uw derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u bij uw eerdere verzoeken gelogen heeft omdat men u dat had aangeraden. U verklaarde dat u uw schuldeisers vreest. U had bij hen geld geleend om uw reis te bekostigen. Verder vreesde u ook maoïsten, meer bepaald een zekere R.M. en zijn entourage. R.M. vermoordde uw zus. U verklaarde verder dat men na uw vertrek uit Nepal drugs had gevonden bij u thuis en dat de Nepalese politie daarom naar u op zoek was. U vermoedde dat de drugs door R.M. werden geplaatst. U verklaarde ook dat u uw smokkelaar vreesde omdat deze tegen u gelogen heeft en omdat hij u via de Nepalese politie bedreigd zou hebben voor u Nepal verliet. U vreesde ook uw ex-vriendin B.B., aan wie u in het verleden beloofd zou hebben te trouwen. U trouwde echter met iemand anders omdat B.B. van een andere kaste was. Zij wilde u echter nog steeds vermoorden omwille van deze verbroken belofte. Ten slotte haalde u aan in Nepal geen huis te hebben en arm te zijn. Op 24 oktober 2017 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing en ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde u op 1 maart 2018 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw relaas. Op 22 augustus 2018 werd u door de Belgische autoriteiten aangehouden en opgesloten aangezien u zich illegaal in België bevond. Wanneer u ingelicht werd over uw repatriëring naar Nepal voorzien op 16 september 2018 diende u op 6 september 2018 uw huidige, vierde verzoek om internationale bescherming in. U geeft wederom toe bij uw vorige verzoeken om internationale bescherming gelogen te hebben en stelt maoïst te zijn geweest vanaf 2.12.2058 (Nepalese kalender, komt overeen met 15 april 2001). Op 7.12.2060 (20 maart 2004) nam u in de achterhoede deel aan een aanval uitgevoerd door de maoïsten. Er vielen toen 13.000 slachtoffers. In 2061 (2004/2005) vaardigden de Nepalese autoriteiten een arrestatiebevel op uw naam uit wegens uw betrokkenheid bij de aanval op 7.12.2060 (20 maart 2004). U bent sindsdien ook op de hoogte van het feit dat u gezocht wordt. Bij een terugkeer naar Nepal vreest u terecht en opgesloten te worden. Verder werd u in België op 1.11.2073 (12 februari 2017) lid van de partij van Netra Bikram Chand, de 'Biplav-partij'. U heeft hiertoe Biplav-aanhangers gezocht in België met wie u enkele humanitaire acties hield. U nam tevens deel aan een demonstratie als Biplav-aanhanger. U wordt door de Nepalese autoriteiten ervan beschuldigd als Biplavaanhanger de recentste verkiezingen geboycot te hebben. U vreest bij een terugkeer ook hiervoor gearresteerd te worden. U stelt dat meerdere Biplav-aanhangers beschuldigd en gearresteerd worden wegens feiten die zij niet gepleegd hebben. Tot slot wijst u, zoals u reeds deed bij uw voorgaande verzoeken, op de lening die u bent aangegaan om naar België te komen waardoor uw familie problemen kreeg en moest onderduiken.

Uw administratief dossier bevat een kopie van de volgende documenten: uw paspoort, een lidkaart van de 'non-resident Nepali association', een kaartje met uw bloedgroep en twee betaalkaarten. Tijdens uw persoonlijk onderhoud maakte u tevens gewag van een document van de politie, van de mensenrechtenorganisatie HURON (Human Right Organization of Nepal) en van een wardvoorzitter waarin uw problemen telkens worden aangekaart. U maakte na uw onderhoud deze stukken over. U maakte toen tevens volgende stukken over: een arrestatiebevel volgens hetwelk u zich moet melden wegens uw deelname aan de aanslag op 7.12.2060 (20 maart 2004), twee zelfgeschreven bladzijden met onder andere getallen op, enkele foto's waarop u te zien bent als een deelnemer aan een 1 mei betoging en een document (waarvan de opsteller niet nader te bepalen is) in verband met de activiteiten en doelstelling van het 'Nepalese People's Progressive Front, Belgium' dat stelt dat u lid bent van deze organisatie en dat verwijst naar de activiteiten van de Biplav-partij.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde omdat de Raad, in navolging van het Commissariaat-generaal, geen enkel geloof hechtte aan uw relaas. U diende hiertegen geen beroep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Dergelijke elementen zijn evenwel niet voorhanden in onderhavig verzoek.

Wat betreft uw bewering door de Nepalese autoriteiten gezocht te worden wegens uw deelname als maoïst aan een aanval op 7.12.2060 (20 maart 2004) waarbij 13.000 slachtoffers vielen dient vooreerst vastgesteld te worden dat u hier in het kader van uw persoonlijk onderhoud met het Commissariaat-generaal op 17 september 2018 voor het eerst over rept. Noch in uw drie vorige verzoeken tot bescherming, noch in uw 'schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag' die u invulde naar aanleiding van uw huidig verzoek bracht u deze feiten ter sprake. U gaf wederom toe gelogen te hebben bij uw vorige verzoeken, ook bij uw derde verzoek waarbij u bekende bij uw twee eerste verzoeken gelogen te hebben. Uw verklaring op advies van derden de ware toedracht van uw verzoek niet verteld te hebben kan niet weerhouden worden (CGVS, p. 4). Van een verzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat hij zijn motieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn vluchtmotieven. Uw verklaring deze feiten niet aangekaart te hebben in de 'schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag' die u opstelde in het kader van uw huidig verzoek omdat u geen plaats zag om deze feiten aan te halen (CGVS, p. 5) weet, gelet op de vaststelling dat deze verklaring duidelijk en meermaals peilt naar de nieuwe elementen waarop u uw huidig verzoek baseert en u ruim de mogelijkheid krijgt om uw gevreesde moeilijkheden in geval van een terugkeer te schetsen (vragen 1.1-1.3, 5, 6, 7), niet te overtuigen. Aldus kan er wederom geen enkel geloof gehecht worden aan het door u aangehaalde motief. Zelfs indien er alsnog enig geloof aan zou kunnen gehecht worden, quod non in casu, dan nog dient opgemerkt te worden dat het feit dat de Nepalese autoriteiten u zoeken om u te berechten en eventueel op te sluiten naar aanleiding van uw deelname aan een aanval waarbij 13.000 slachtoffers vielen geenszins beschouwd kan worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw bewering als Biplav-aanhanger bij een terugkeer naar Nepal problemen te krijgen met de Nepalese autoriteiten die u ervan beschuldigen de recentste verkiezingen geboycot te hebben (door mensen te ontraden te gaan stemmen) dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming pas indiende nadat u op de hoogte werd gebracht van een geplande repatriëring. U stelde eerder geen verzoek te hebben ingediend omdat u nog een beroepsprocedure in het kader van een andere aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfstitel had ingediend (CGVS, p. 8). Het opstarten van andere procedures verhindert evenwel niet dat u een asielprocedure op grond van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet kan opstarten. Aangezien verschillende procedures, die

niet onverenigbaar zijn met elkaar, tegelijkertijd kunnen opgestart worden, vormen uw rechtvaardigingen dan ook geen verschoningsgrond voor het niet tijdig indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat u dermate lang gewacht heeft (u weet reeds een aantal maanden dat u gezocht wordt door de Nepalese autoriteiten op verdenking van het boycotten van de verkiezingen, CGVS, p. 7) om een volgend verzoek in te dienen doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees. Indien u werkelijk een gegronde vrees koestert, kan van u worden verwacht dat u alle mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming inroept. Uw laatste procedure met het oog op het verkrijgen van een verblijfstitel werd bovendien afgesloten op 21 juni 2018. De kennisgeving hiervan gebeurde op 4 juli 2018. U diende pas uw huidig verzoek in op 6 september 2018. Aldus komt uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw vrees problemen te krijgen wegens uw lidmaatschap bij de Biplav-partij ernstig in het gedrang. Bovendien maakt u uw stelling dat Biplav-aanhangers ten onrechte verdacht en beschuldigd worden van strafbare feiten geenszins hard. Gevraagd of u kan aantonen dat de feiten die de gearresteerde Biplav-aanhangers ten laste worden gelegd niet waar zijn, kwam u niet verder dan te stellen dat honderd activisten werden aangehouden. Concrete voorbeelden van Biplavaanhangers waarbij de onschuld vaststaat terwijl ze wel verdacht werden, wist u evenwel niet te geven (CGVS, p. 6). Uit informatie blijkt integendeel dat Biplav-aanhangers wel degelijk al de verantwoordelijkheid hebben opgeëist voor meerdere aanslagen. U heeft bijgevolg geenszins aannemelijk gemaakt dat u in geval van een terugkeer naar Nepal problemen dreigt te kennen met de Nepalese autoriteiten ten gevolge van uw Biplav-sympathieën.

Wat betreft uw verwijzing naar de schulden die u bent aangegaan om uw reis naar België te bekostigen waardoor uw familie nu problemen kent, dient opgemerkt te worden dat u dit motief reeds aankaartte bij uw derde verzoek. De Raad oordeelde wat dit motief betreft, in navolging van het Commissariaat-generaal, dat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw beweringen hieromtrent. U brengt geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige appreciatie.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststelling niet. Allereerst worden uw identiteit, bloedgroep en financiële mogelijkheden niet in twijfel getrokken. De door u geschreven documenten kunnen niet weerhouden worden als objectieve bronnen, net zo min als het document aangaande het 'Nepalese People's Progressive Front, Belgium' dat een gesolliciteerd karakter vertoont en geen enkele auteur vermeldt. Wat betreft uw lidkaart bij de maoïsten, het arrestatiebevel, de attesten van de politie, van de ward en van de mensenrechtenorganisatie HURON moet opgemerkt worden dat documenten pas bewijskrachtig kunnen zijn wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier geenszins het geval is. In het kader van uw derde verzoek werd trouwens reeds vastgesteld dat u in het bezit was van documenten waar geen bewijskracht aan kon worden toegekend. Ook hier kan herhaald worden dat Nepalese documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen aangekocht worden. Uw foto's laten evenmin toe uw geloofwaardigheid te herstellen, noch laten ze toe een vervolging of ernstige schade af te leiden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 september 2018 in een eerste middel een schending aan van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij stelt dat hij *“duidelijk getraumatiseerd en heel wat moeite heeft om te praten over een mogelijke terugkeer naar Nepal uit vrees van zijn leven”*.

Hij verwijst naar artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat volgens hem *“een omkering van de bewijslast [impliceert] en [inhoudt] dat verzoeker het voordeel van de twijfel moet worden toegekend”*. Volgens verzoeker wordt van hem *“een onmogelijke bewijslast”* gevraagd, *“temeer omdat zij de volledige geloofwaardigheid van verzoeker onderuit graaft louter omwille van een laattijdige asielaanvraag en het feit dat hij nieuwe elementen zou aanhalen dewelke hij niet eerder zou hebben bijgebracht bij een eerdere verklaring”*. Hij wijst dienaangaande op de richtlijnen van UNCHR en op rechtspraak van het EHRM.

Verzoeker meent dat hij *“duidelijk voldoende elementen [aanhaalt] waarom zijn asielaanvraag in overweging dient genomen te worden”* en dat hij *“zijn asielrelaas ondersteunt met de nodige documenten zoals ondermeer een arrestatiebevel en attesten van de politie en de ward”*.

De reden waarom verzoeker hier bij zijn eerdere asielaanvragen met geen woord repte over dat hij vocht met de maoïsten is, aldus het verzoekschrift, omdat *“men hem gezegd hadden dat hij geen papieren zou krijgen en dat dit als slecht zou aanzien worden”*.

Hij wijst op *“de algemene veiligheidscontext van Nepal”* en *“verwijt het Commissariaat-Generaal dan ook terecht dat zij met haar beperkte kennis van Nepal zich nooit een waarheidsgetrouw beeld wilden vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond”*.

Hij benadrukt zijn *“lidmaatschap bij de Biplav partij”*. Hij stelt *“dat men in deze partij niet werkt met lidkaarten is omdat deze organisatie zoveel repercussies vreest van de Nepalese autoriteiten dat men het lidmaatschap verborgen houdt”*, dat *“aan de hand van de overgelegde foto's onbetwistbaar [vaststaat] dat verzoeker deel nam aan een 1 mei betoging van de biplav-partij”* en *“dat de Nepalese regime aanhangers van de biplav-partij opspoort om deze via schijnprocessen te berechten”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat *“verweerster zijn asielaanvraag serieus dient te nemen en de aanvragen ten gronde dient te onderzoeken”*, dat *“de huidige weigering van verweerster gelet op het voorgaande totaal onredelijk [is] gelet op de inhoud van het asielrelaas”* en dat *“het al te gemakkelijk [is] om enkel te stellen dat er niets wordt bewezen zonder dat men rekening houdt met vermoedens en de brede / hele context van het asielrelaas”*.

Verzoeker vraagt *“bovenstaand verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienovereenkomstig recht doende, de bestreden beslissing dd. 20.09.2018 te vernietigen waarbij beslist werd om de nieuwe asielaanvraag van verzoeker dd. 06.09.2018 niet in overweging te nemen”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek, genomen op 20 september 2018 in toepassing van 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.2.3. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 31 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare bescherming, gezien geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde problemen met de maobadi omwille van zijn sympathie voor de monarchistische partij 'Rastriya Prajatantra Party-Nepal'. De Raad bevestigde deze beslissing op 26 november 2012 (RvV 26 november 2012, nr. 92185).

2.2.4. In het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 24 maart 2015 een beslissing van weigering van inoverwegingname. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in.

2.2.5. In het kader van verzoekers derde verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 24 oktober 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare bescherming, gezien geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde vrees voor de autoriteiten omdat er drugs bij hem gevonden werden, voor de maobadi die zijn zus vermoord zouden hebben, voor zijn schuldeisers die hem geld geleend hebben om het land te verlaten, voor zijn ex-vriendin en voor de smokkelaar die hem naar België bracht. De Raad bevestigde deze beslissing op 1 maart 2018 (RvV 1 maart 2018, nr. 200591).

2.2.6. Verzoeker diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.7. Ter ondersteuning van zijn huidige, vierde, verzoek om internationale bescherming brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan: (i) hij vreest zijn schuldeisers; (ii) hij stelt te hebben gelogen tijdens zijn eerder verzoek en in werkelijkheid maoïst te zijn geweest sinds 15 april 2001 en te hebben deelgenomen aan een aanval op 20 maart 2004, waarna de Nepalese autoriteiten een arrestatiebevel op zijn naam uitvaardigden in 2004/2005; (iii) hij zou sinds 12 februari 2017 lid zijn van de Biplav-partij en hij zou in Nepal worden beschuldigd van het boycotten van de recentste verkiezingen.

2.2.8. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw

aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.2.9. De Raad stelt vast dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.10. Wat verzoekers vrees voor zijn schuldeisers in Nepal betreft, stelt de Raad vast dat dit geen nieuw element betreft gezien hij deze vrees reeds aanhaalde in het kader van zijn vorige, derde, verzoek om internationale bescherming. In 's Raads arrest van 1 maart 2018 (RvV 1 maart 2018, nr. 200591) werd enerzijds geoordeeld dat deze beweerdde problemen van economische, gemeenrechtelijke of persoonlijke aard zijn en dus vreemd zijn aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag, en anderzijds dat zijn verklaringen dienaangaande ongeloofwaardig zijn (*“De Raad hecht evenmin geloof aan verzoekers vrees voor zijn schuldeisers gezien hij beweerdde reeds geld te hebben opgestuurd naar zijn familie om afbetalingen te voorzien, maar hij niet eens kan zeggen hoeveel geld er reeds werd afbetaald, wat wijst op een frappant gebrek aan interesse dat de ernst van deze vrees geheel ondermijnt. Voorts beweerdde hij enerzijds dat hij via e-mail bedreigd was door de schuldeisers (gehoor 12 april 2016, p. 15-16) en anderzijds dat hij telefonisch en persoonlijk werd bedreigd (gehoor 12 september 2017, p. 9). Daarenboven laat verzoeker na de beweerdde dreigmails neer te leggen en kan hij hiervoor geen geloofwaardige reden opgeven.”*).

2.2.11. Aangaande verzoekers stelling in werkelijkheid maoïst te zijn geweest sinds 15 april 2001 en te hebben deelgenomen aan een aanval op 20 maart 2004, waarna de Nepalese autoriteiten een arrestatiebevel op zijn naam uitvaardigden in 2004/2005, merkt de Raad op dat verzoeker andermaal zijn asielrelaas verandert. De Raad herhaalt ook in het kader van zijn huidig verzoek dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Dat *“men hem gezegd hadden dat hij geen papieren zou krijgen en dat dit als slecht zou aanzien worden”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan zijn nalatigheid om zijn volledige asielrelaas te vertellen niet verschonen, noch kan het verklaren waarom verzoeker thans alsnog deze asielfeiten durft aan te brengen. Temeer gezien verzoeker in het kader van zijn vorige, derde, verzoek om internationale bescherming hetzelfde excuus aanhaalde (gehoor 12 april 2016, p. 13; *“Ik wou toen ook mijn eerlijk verhaal vertellen maar oudere mensen, die al langer hier wonen, hebben me geadviseerd om een verhaal te verzinnen, ze zeiden me dat als ik echt verhaal zou vertellen ik niet geloofd zou worden.”*; gehoor 12 september 2017, p. 5), maar vervolgens toch verklaringen aflegde waarvan hij thans toegeeft dat ze gelogen waren. Bovendien liet verzoeker na zijn behoren tot de maoïsten en zijn deelname aan een aanval op 20 maart 2004 te vermelden in zijn “schriftelijke verklaring volgend verzoek”, waar hij wel zijn lidmaatschap van de Biplav-partij besprak.

2.2.12. Hoe dan ook ziet de Raad niet in hoe een arrestatie/berechting/opsluiting omwille van zijn deelname aan de aanval op 20 maart 2004 (waarbij 13 000 slachtoffers vielen) iets anders dan een terechte gerechtelijke vervolging zou zijn. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou blijken dat het een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming zou uitmaken.

2.2.13. De vaststelling dat verzoeker op 17 december 2015 een Nepalees paspoort bij de ambassade te Brussel verkreeg, omdat hij vanuit België naar een ander land wilde gaan (notities, p. 3), bevestigt dat verzoeker niet gezocht werd door de Nepalese autoriteiten omwille van zijn betrokkenheid bij de maoïsten en bij de aanval op 20 maart 2004. Verzoeker legt een arrestatiebevel van 28 augustus 2004 neer dat stelt dat verzoeker *“worked together with Ne.Ka.Pa. (Mao Badi) and took active part in attacking capital of Myagdi District, Beni on 2060/12/07”*, waaraan bijgevolg geen enkel geloof kan worden gehecht. Dat verzoeker zich vrijwillig richtte tot de autoriteiten die hem beweerdelijk zouden willen arresteren en een paspoort bekwam, ondermijnt zijn beweerdde vrees volledig.

2.2.14. Waar verzoeker in het kader van zijn huidige, vierde, verzoek om internationale bescherming aanbracht sinds 12 februari 2017 lid te zijn van de Biplav-partij en in Nepal te worden beschuldigd van het boycotten van de recentste verkiezingen, dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *“Note on réfugié sur place claims”*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, Genève, 1992, 96).

Het is niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Nepal problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor de Biplav-partij en dat hij bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, zoals de betoging waarvan hij foto's neerlegt, noch dat de Nepalese autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op het voorgaande en op zijn vorige verzoeken om internationale bescherming, blijkt immers dat verzoeker voor zijn komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Nepalese autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België. Verzoekers loutere ongestaafde beweringen dat *“die journalisten hebben die foto van de demonstratie overal doorgestuurd en zo weten ze dat nu”* (notities, p. 6) en dat hij aan zijn familie gevraagd had om niet te gaan stemmen en *“misschien dat ze zo weten dat ik tegen hen was”* (notities, p. 6) maken geenszins aannemelijk dat zijn politieke activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Nepalese autoriteiten, noch dat verzoeker via de voorgelegde foto's geïdentificeerd zou worden, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Nepalese autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Het is overigens niet ernstig de Nepalese autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Nepalese migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamentele van de Nepalese staat.

Dienaangaande kan nog worden opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde dat *“de partij van Biplav strijdt tegen geweld, verkrachting en moord en pleit voor gelijkheid”* (notities, p. 6) en dat de partij ten onrechte beschuldigd wordt van geweldplegingen (*“De partij heeft die zaken niet gedaan, maar ze worden ervan beschuldigd door de regering. [...] De partij van Biplav gebruikte nooit wapens en toch worden ze beschuldigd van terrorisme en worden de leden opgepakt.”*; notities, p. 6), hoewel uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verschillende aanslagen werden opgeëist door de Biplav-partij.

2.2.15. Dat verzoeker geen vrees koestert ten aanzien van Nepal wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming pas indiende toen hij op de hoogte werd gebracht van de repatriëring van 16 september 2018, terwijl hij reeds op 22 augustus 2018

vastgehouden werd en zijn laatste procedure om een verblijfstitel te bekomen werd afgesloten op 21 juni 2018 en de kennisgeving hiervan op 4 juli 2018 gebeurde. Dat verzoeker zo lang wachtte om zijn volgend verzoek in te dienen, is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en dat hij zijn verzoek indiende om zijn repatriëring te vermijden.

2.2.16. Wat de door verzoeker voorgelegde Nepalese stukken - een lidkaart van "*Communist Party of Nepal*", een brief van HURON, attesten van "*District Administrator Office Beni Myagdi*" en "*Ward No 7 Ward Office*", en een arrestatiebevel - betreft, merkt de Raad op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Nepalese documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen aangekocht worden.

2.2.17. De brief van HURON vermeldt dat verzoeker gevaar loopt omdat hij "*was an activist of Maoist and he was involved in the attack of Myagdi District Headquarter in Chaitra 7 2060*" en "*is strong supporter of Communist party of Nepal led by Biplav*", het attest van "*District Administrator Office Beni Myagdi*" stelt dat verzoeker een arrestatiebevel op zijn naam heeft omdat hij "*is an activist of Communist Party of Nepal led by Biplav*" en "*asked his relatives and villagers and others to boycott the election of Nepal*", en het attest van "*Ward No 7 Ward Office*" geeft aan dat verzoeker "*was an activist of CPN(Maoist) and involved in the attack of District Headquarter of Myagdi in 2060 Chaitra 7*" en "*is strong supporter of Communist party of Nepal led by Biplav*" waardoor hij gearresteerd en gestraft zou worden "*when he is found*". Deze brieven en attesten kunnen zijn vrees jegens de Nepalese autoriteiten hoe dan ook niet hardmaken, gezien niet kan worden vastgesteld of deze brieven op iets anders dan verzoekers eigen verklaringen werden opgesteld. Het arrestatiebevel van 28 augustus 2004 - omdat verzoeker "*worked together with Ne.Ka.Pa.(Mao Badi) and took active part in attacking capital of Myagdi District, Beni on 2060/12/07*" - kan evenmin authentiek zijn gezien de Nepalese overheid hem op 17 december 2015 nog een paspoort afleverde. De door verzoeker zelf handgeschreven documenten en het getypte stuk over de "*Nepalese People's Progressive Front, Belgium*" (dat stelt dat verzoeker "*cannot be deported back to Nepal*"), zonder een auteur te vermelden, hebben geen objectieve bewijswaarde. Een document dient bovendien coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen om bewijswaarde te hebben, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

2.2.18. De overige door verzoeker neergelegde stukken betreffen zijn lidmaatschap van de "*Non-resident Nepali Association*", zijn bloedgroep en zijn bankrekening, en doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

2.2.19. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op voorgaande vaststellingen. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.2.20. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: "*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.*"

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 14 februari 2006, nr. X). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker op 17 september 2018 via videoconferentie werd gehoord en de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen, wat hij nog na het persoonlijk onderhoud ook deed, en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk Nepalees. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. X). Dit *is in casu* niet het geval.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK